

К.е.н., доцент Кірдан О.П.

*Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
(Україна)*

**МОДЕЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРАКТИК ПРОФЕСІЙНОЇ
ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ У СИСТЕМІ
НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ**

Формування та розвиток ключових компетентностей майбутніх економістів є невід'ємним складником професійної підготовки у системі неперервної освіти.

Поява інноваційних практик детермінована новими життєвими, професійними та соціальними викликами, потребою освоєння та продукування нового досвіду. Відтак одним із дієвих сучасних способів розвитку фахівців та керівників є практика корпоративної освіти, яка набуває поширення та стає значущим фактором розвитку організацій у загальноосвітньому масштабі. Вона підкріплюється наскрізною тенденцією сучасної економіки – поєднанням ефективності та конкурентоспроможності цифрової економіки та автоматизації процесів з якістю людського капіталу.

В сучасній економічній періодиці нинішню професійну діяльність майбутнього економіста достатньо часто поймає як VUCA – діяльність в умовах стійкої нестабільності та невизначеності (англ. Volatility, Uncertainty, Complexity, Ambiguity). Саме тому інноваційні практики підготовки майбутніх економістів у системі неперервної освіти зорієнтовані на підготовку до прийняття нестандартних рішень, активного створення «команд професіоналів», використання проектної технології навчання та ін.

Нині ми є свідками «розмивання» меж професії економіста та відповідних посад, схрещення та сплав різнорідних компетенцій, які мають поєднуватися в особистості майбутнього економіста. Наприклад, менеджер повинен вільно спілкуватися з висококваліфікованими фахівцями чи робітниками без посередників, а дизайнер – розуміти економіку управління підприємством,

вміти налагоджувати бізнес-процеси та ін. Тобто необхідними нині є професіонали-економісти, що успішно поєднують компетенції, які раніше вважались несумісними; спроможні брати на себе відповідальність за формулювання завдань та прийняття рішень; виступають не просто комунікаторами у структурі організацій та установ, а модераторами діяльності колективів цих організацій. До того ж, на думку американського футуролога Т. Фрея, до 2030 р. у світі стане менше на 2 млрд вакансій, бо професії застаріють [1].

Моделювання інноваційних технологій професійної підготовки майбутнього економіста детермінували, на наш погляд, такі основні чинники: змінились завдання професійної діяльності фахівців-економістів та способи набуття нового досвіду. З появою інтернету як інформаційно-цифрового середовища відбулися зміни не тільки способів передачі інформації, змінилися люди, які виростили в умовах нової цифрової економіки та цифрового інформаційного середовища. Нинішнє покоління студентів – люди, які «народилися з гаджетом у руці», вони використовують соціальні мережі, онлайн-відео, блоги та ін. Студенти мають сформовану цифрову компетентність, звикли сприймати візуалізовану інформацію, надають перевагу мультимедійному інформаційному середовищу. Особливістю нинішніх здобувачів вищої освіти є те, що вони мають звичку знаходитись у постійному контакті зі своїм колом спілкування, неперервно бути «на зв'язку», звикли до потоку сенсорних стимулів та сенсорного різноманіття. Саме таким запитам відповідає технологія інтерактивного навчання, яка передбачає основні інноваційні практики (формати) професійної підготовки майбутнього економіста – тренінг, наставництво, навчання дією, коучинг (індивідуальний та командний), менторинг, ділові та імітаційні ігри, фасилітація та ін.

Список використаних джерел:

1. Головні тренди в освіті: до чого готуватися вчителям і учням. Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://osvitoria.media/opinions/golovni-trendy-v-osviti-2018-chogo-gotuvatysya-vchytelyam-ta-uchnyam/>